

dan nogle høje herrer, som borgmestre faktisk er, og som mange borgere har respekt for, kan udtale sig sådan og vil være bekendt at udtale sig om den slags.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, at hvis man, når man har en tillidspost i et parti, skulle gå i rette, hver gang man synes, nogen udtalte noget, de ikke kunne være bekendt at udtale, så kunne ikke blot fru Birthe Skaarup, men også andre inden for Dansk Folkeparti måske nok få voldsomt travlt, er det min opfattelse.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke er enig i de udtalelser. Det har jeg klart givet udtryk for nu to gange. Jeg har ikke og ønsker ikke at have nogen beføjelser til at give mundkurv på nogen borgmester. Altså vi lever i et demokrati, hvor også en borgmester må udtale, hvad han vil. Man står til regnskab, kan man sige, for de vælgere, som nu får lov til at tage en afgørelse her den 20. november.

Birthe Skaarup (DF):

Nej, men jeg synes godt nok, at man kan påpege i denne her sag, at det trods alt er socialministeren, der har det overordnede ansvar for, at hjemmehjælpen også fungerer ordentligt i hele landet. Og der er jeg sådan set lidt glad for, at ministeren synes, at det er en rigtig dårlig idé, for jeg forstår svaret sådan, at ministerens partikolleger har udtalt denne her slags ting.

Aase D. Madsen (DF):

Ja, jeg kan altså ikke få ind i mit hoved, at ministeren kan sidde en bemærkning i Politiken overhørig. Politiken har spurgt 275 borgmestre i 275 kommuner, og de kommer så frem til et resultat med en stor overskift: »30 borgmestre: Slut med den praktiske hjælp til ældre«.

At ministeren dog ikke går ud og bekender sit engagement i denne her sag, at ministeren sidder det overhørig. Det er jo mere eller mindre en generel udtalelse. At ministeren dog sidder den overhørig og ligesom skutter sig herinde bag Christiansborgs tykke mure. Gå dog ud og bekend kulør, hr. minister!

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg synes, det virkelig er en mærkelig debat. Det, jeg i realiteten bliver bedt om her, er at fragte nogen ytringsfriheden. Det, fru Aase D. Madsen beder mig om, er at gå ud og sige til nogen: I må ikke mene, I må ikke sige. Det er jo i re-

aliteten det, der vil være konsekvensen af det, fru Aase D. Madsen beder mig om.

Jeg vil bare sige: Jeg bekender mig til demokratiet. Jeg mener noget med, at jeg som folketingsmedlem har underskrevet grundloven. Jeg kan og skal da ikke på nogen måde diktere nogen borgmester, hvad han eller hun måtte mene. Det er deres eget ansvar, og det må de selv afklare i forhold til deres lokale bagland.

Jeg har klart nu tre gange sagt i forbindelse med denne her debat i salen i dag, men også ved andre lejligheder: Regeringen har ingen planer om at lave om på den her lovgivning.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil bare spørge ministeren om én eneste ting: Har ministeren ikke det overordnede ansvar for, at hjemmehjælpen virker i dette land? At borgmestrene udeomkring ikke laver en glidende afvikling af den praktiske hjemmehjælp? Det er jo, hvad der sker i øjeblikket. Og det bliver der jo givet udtryk for i denne artikel. Det er der, kæden hopper af.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg gentager bare endnu en gang: Alle – alle borgmestre, alle kommuner, alle amtsborgmestre, alle amter skal overholde gældende lovgivning. Gældende lovgivning siger, at der skal ydes hjælp til både praktisk og personlig pleje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 278

19) Til socialministeren af:

Aase D. Madsen: (DF)

»Vil ministeren oplyse, om den udvikling, der beskrives i den seneste opgørelse fra Danmarks Statistik, som viser, at timeforbruget til praktisk hjælp i hjemmet er faldende, samtidig med at hjemmehjælpstimerne til personlig pleje til de svage ældre til påklædning, personlig hygiejne m.v. er stigende, kan begrundes med, at et stadigt stigende antal meget gamle og meget svage ældre bliver fastholdt i eget hjem og derfor ikke bliver visiteret til f.eks. plejehjem?«

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg også nævnte under besvarelsen af det forrige spørgsmål, har de kommunale myndigheder en forpligtelse til at sørge for tilbud om den nødvendige personlige og praktiske hjælp